D·N

16/5 1951

Isoleringens faror

Vi drar nytta av demokratiernas samverkan, den samverkan som i svensk debatt länge förklarades omöjlig eller olämplig. Ty genom denna samverkan minskas risken för den erövring bit för bit som ryssarnå syftar till och i längden även risken för allmänt krig. Men en svensk anslutning skulle öka dessa fördelar. Dels genom att fredsorganisationen bleve starkare och därför säkrare kunde vinna sina mål, dels genom att Sveriges egen ställning skulle bli mindre otrygg. Den sistnämnda synpunkten, den begränsat egoistiska, är i och för sig avgörande.

Hjälp väster ifrån är nödvändig för Sverige vid krig, detta självfallna faktum förnekas inte. Neutralisternas motargument är i stället att vi under alla förhållanden får denna hjälp. Det är emellertid just genom att hjälpen förbereds som den kan bli effektiv, och om den inte kan göras effektiv, är det möjligt att den helt uteblir eller kommer för sent. En förberedd hjälp betyder i alla händelser en vinst på veckor eller månader. Men här görs intet. Inga överläggningar om hur hjälpaktionen skall ske, inga åtgärder för hjälpens mottagande, främst i form av flygfält skickade att begagnas av styrkor till vår undsättning. Inte ens med Norge och Danmark drivs de förhandlingar om gemensamma planer för gemensamt försvar vid anfall som skulle kunna ge möjlighet att åtminstone inom Norden finna ett miniminprogram för samarbete. Från både Norge och Danmark har auktoritativt uttalats att man önskar en sådan planering, men de initiativ från svensk sida som förutsättes kommer inte. En undvikande tystnad, det är svaret från regeringen och den isolationistiska pressen. Då några få självständiga politiker, främst högerns ledare, yppar oro inför passiviteten blir svaret inte att en skandinavisk förhandling är ogörlig eller meningslös, utan försök att mot opponenterna mobilisera avskyn för aktivism och krig.

Den andra stora faran med isoleringen är att den hindrar vår egen upprustning. Gång på gång betonas att vi i fråga om oumbärlig materiel är dåligt ställda på grund av vår politiska position. "Vår politiska ställning gör att vi mer än någonsin måste lita till egna resurser", förklarar förre överbefälhavaren; det är ett korrekt och diplomatiskt sätt att uttala att denna ställning i hög grad begränsar vår förmåga att bygga upp ett gott försvar. Då hr Vougt under våren på punkt efter punkt kommer med överdrivet optimistiska, stundom klart vilseledande uppgifter om vår militära utrustning, är det säkerligen till en god del en oduglig ministers försök att värja sig själv genom att lura allmänheten. Men det är också en lojal regeringsledamots försök att dölja konsekvenserna av en ohållbar politik. Det får inte sägas att våra resurser blir minskade på grund av vår isolering, lika litet som det får sägas att våra utsikter att få hjälp begränsas genom bristande förberedelser. Ty, såsom denne minister i ett ögonblick av slarvig ärlighet yttrade för två år sedan, folket kan börja "undra", om man talar för mycket om våra hjälpbehov — och folkets undran, det är i detta fall en dom över regeringens politik.

Vid ett krig skulle vi alltså på grund av isolationismen stå sämre rustade och ha mindre möjligheter att få hjälp än om vi följt en politik som är alla andra demokratiers, med undantag för det traditionellt särställda Schweiz. Vad blir följderna härav? De klarlades ännu för något år sedan i tal efter tal av erfarna militärer. De blir att delar av landet genast eller på ett tidigt stadium måste uppges, att en ohygglig ockupation måste uthärdas, helt enkelt därför att hjälpen kommer senare än om den varit förberedd. Även på denna punkt har den mörkläggning som gör den förda politiken möjlig med framgång satt in. De ärliga orden har ersatts av schablonmässiga försäkringar om att hela Sverige skall försvaras — trots att varje lekman, likaväl som varje militär, vid någon eftertanke måste inse att utsikterna till ett dylikt totalt försvar röjs undan genom bristerna i våra förberedelser i fråga om upprustning och mottagande av hjälp.

Det nu sagda är ostridigt, det förnekas inte direkt — i stället söker man trolla bort sanningen. Det sker främst genom en tystnad som blott blir djupare genom de allmänna, intetsägande fraser som döljer tankarna eller bristen på tankar. Det sker genom vilseledande uppgifter i detalj, uppgifter av det slag som inte är falska i strafflagens mening, men måste bibringa åhörarna och läsarna en oriktig uppfattning och alltså utgör ett slags legala förfalskningar. Det sker också genom dessa vädjanden till patriotismen, som i detta sammanhang ter sig lika motbjudande som tystnaden och förfalskningen. "Bra karl reder sig själv", det är den suggestion som uppbär talet om att vi skall ha tillit till oss själva, våra styresmän och våra krigare, och inte lita på främmande furstar. I dagens läge kan ingen karl, hur duktig han än är, reda sig själv — det är realiteten. Och idealismen talar i denna punkt samma språk som realismen; den eftertraktar inte en självbelåten isolering, utan internationell gemenskap.

Dissenterlagen hyfsas

Även om enigheten i särskilda utskottet inte varit hundraprocentig i alla detaljer beträffande den nya religionsfrihetslagen, är det dock tydligt att hr Sandler liksom då det gällde skolreformen lyckats få en sådan fason på förslaget att det inte längre möter allvarliga erinringar från något läger. Den stora frågan om kyrkans förhållande till staten skjuter utskottet liksom departementschefen ifrån sig; i föreliggande situation gäller det att anpassa en föråldrad lagstiftning till en nutida syn på religionsfriheten. Att denna anpassning inte är slutgiltig betonar utskottet genom att framhålla möjligheten av att ytterligare lagstiftning kan bli påkallad sedan verkningarna av de föreslagna lagändringarna framträder. Det bör betonas att även frågan om kyrkans skiljande från staten kan komma att aktualiseras redan genom de föreslagna lagändringarna. Skulle det nämligen visa sig att en mycket stor del av medborgarna utnyttjar den vidgade rätten till fritt utträde ur statskyrkan, måste detta utgöra ett starkt skäl för en omprövning av samhällets ställning till kyrkan; avgörande för kravet på statskyrkans avskaffande är emellertid härav oberoende principiella motiveringar.

Särskilt tillfredsställande är att utskottet tagit sig före att hyfsa hr Zetterbergs förslag om konfessionstvång för kristendomslärare. Enligt regeringsförslaget skulle lärare för att vinna behörighet att undervisa i kristendom antingen vara medlem av svenska kyrkan eller visst angivet samfund — i annat fall måste han skriftligen förklara att "han inte omfattar en mot evangelisk kristendomsuppfattning stridande åskådning". I praktiken riktar sig detta krav främst mot folkskollärarna. Det torde vara svårt att anföra ett enda hållbart skäl för en dylik bestämmelse. Den ger ingen som helst garanti för kristendomsundervisningen, men den kan ställa den enskilde läraren i en verklig tvångssituation. Utskottet har sett på denna fråga långt mera realistiskt än hr Zetterberg, då det konstaterar att lärarutbildning, undervisningsplan och kontroll över undervisningens behöriga skötsel utgör tillräckliga garantier för att undervisningen i detta liksom i andra ämnen fullföljs i överensstämmelse med statsmakternas beslut. Ironin är stillsam, men verkningsfull då utskottet anmärker att regeringsförslaget skulle spalta upp lärarna i tre olika kategorier med hänsyn till behörighet: lärare som redan innehar tjänst om de icke söker ny, dylika lärare om de söker ny befattning och nytillträdande lärare. Det är inte första gången hr Zetterberg i ett riksdagsutskott får ett svidande bakslag för sin omdömeslöshet.

Frånskilda makars underhåll

kan i vissa fall behöva höjas med lagens hjälp, anser även justitieministern. I sitt interpellationssvar i första kammaren på tisdagen kunde han tala om att han redan innan frågan ställdes till honom hade satt i gång prövning inom departementet av möjligheten till sådan lagändring att överenskomna eller utdömda underhållsbelopp i skälig utsträckning kan anpassas till det sänkta penningvärdet. Förutsättningen är att det visar sig juridiskt framkomligt att för familjerättsliga betalningsförpliktelser införa möjlighet till jämkning genom dom utan att det betraktas som ett första steg till allmän uppvärdering av skulder och andra betalningsåtaganden som tillkommit i ett högre penningvärde än det nu gällande. Om statsrådet lyckas med denna kategoriklyvning, är det meningen att lägga fram förslaget för nästa års riksdag. Både av svaret och av interpellantens tack framgick att någon automatisk kompensationsregel inte eftersträvas, utan det som behövs är en möjlighet till rättslig prövning både av underhållstagarens behov och den betalandes förmåga att återställa bidragets realvärde. Justitieministerns omsorgsfullt avvägda svar visar en allvarlig strävan att lösa en trängande humanitär fråga utan att låta inflationen leda till uppluckring av förmögenhetsrätten.

New York Times Stockholmskorrespondent

är enligt vår mening på goda skäl kritisk mot den svenska utrikespolitiken. Men hans meddelanden från Sverige är icke sällan så ovederhäftiga och vilseledande att varje svensk läsare måste känna obehag inför prestationerna. Anmärkningen framförs närmast i anledning av en korrespondens i tidningens nummer den 6 maj, där en ytterligt överdriven framställning ges av de ryska inbjudningarna till svenskar och där det bl. a. påstås att de ryska försäkringarna om fredliga avsikter mot Skandinavien väcker förtjusning i Sverige. Så naiva som denna lilla slarviga framställning antyder är vi dock inte. Sådant skräp borde inte serveras läsarna i en av Amerikas mest lysande tidningar.

PRESSGRANNAR

Av infanteriinspektörens avskedsansökan tycks framgå att ingen vågar och ingen får använda pansarskotten, eftersom man inte vet hur de verkar. Överste Meyerhöffer har begärt att realistiska försök skall ordnas; det har svensk värnpliktig trupp rätt att fordra, säger han. Aftonbladet (fp) finner intet fel i det resonemanget:

En som hittills stått alldeles utanför kontroversen är den nye överbefälhavaren. Han har påstätts vara en skicklig truppkarl. Det är på tiden att han plockar fram sin trupperfarenhet och ger besked om sin ställning. Något litet buller borde man väl kunna påräkna från det hållet i en så viktig sak?

Det är icke försvarligt att ge en trupp vapen vid mobiliseringen och då kriget börjar vilka icke tidigare prövats under fältmässiga förhållanden, understryker Expressen (fp):

Resultatet kan bli att det är skytten och hans omkringliggande kamrater som dödas i stället för besättningen i den fientliga stridsvagnen. Nya vapen som kommer fram under fredsförhållanden måste också prövas och slutgiltigt utexperimenteras under dessa fredliga förhållanden. Det är oförsvarligt att av rädsla för dess eventuella farlighet uppskjuta den verkliga utprovningen till krigstid, då man kan räkna med att dödsolyckorna bland den egna truppen inte kommer att märkas för en större allmänhet. Denna gång är det därför arméchefen och försvarsministern som bör avge en förklaring varför de icke prövat de nya vapnen under fredsförhållandena utan uppskjutit proven, men ändå fortsätter att tillverka vapnen för krigsbruk.

Försvarsministern lyckades undvika att ge ett bestämt svar i interpellationsdebatten i första kammaren. Han satte själv "punkt och slut" innan det var slut. Han kommer inte undan lika lätt vid fjärde huvudtitelns behandling i andra kammaren, där försvarsdebattens tyngdpunkt med säkerhet kommer att ligga.

Det farliga med scoutledningens "diskretion" i fallet Elis Andersson bestod i att han, ehuru avkopplad från scoutrörelsen, kunde fortsätta sina förförelsekonster mot andra ungdomar. Svenska Morgonbladet (fp) gör denna anmärkning och fortsätter:

Diskretionen var så stor att chefredaktören för Göteborgs-Posten, där Andersson var anställd som kulturredaktör, inte ens har vetat varför Andersson slutat i scoutrörelsen — och så har förre scoutledaren t. o. m. kommit åt att förgå sig mot springpojkarna i nämnda företag!

Det andra farliga momentet i denna sorgliga affär består däri — ifall uppgifterna därom är riktiga — att den kriminalkonstapel som genom sina undersökningar kommit Anderssons brottsliga förehavanden på spåren förmåddes att inte fullfölja sina tjänsteförpliktelser. Här har den i och för sig naturliga önskan om diskretion på ett olyckligt sätt kolliderat med något som icke borde ha fått eftersättas.

I fråga om Bernadotte—Andersson är otillbörlig påverkan ostridigt konstaterad. Vad Kejnekommissionen kan komma att konstatera är ännu höljt i dunkel. Överordnade skriver sällan sina önskningar i protokoll, inpassar syndikalistiska tidningen Arbetaren, som vägrar att låta sig nedtystas:

Påverkan sker nog mest på det sättet att den underordnade ande som visar största lyhördheten för dignitärernas intressen och önskningar får njuta rikast av nådens sol. Medan kommissionen utreder det ena sipprar emellertid det andra fram, även i Stockholm.

Polisintendent Alvar Zetterquist, som skymtar i många gåtfulla sammanhang enbart i Quenselaffären, förklarar inför JO som svar på en anklagelse att han inköpt och till polishuset emottagit en icke beslagtagen bok, att boken är som JO själv kan konstatera av sådan art att det måste anses olämpligt att den sprids. Polisintendenten i Stockholm anser sig alltså ha befogenhet att avgöra om en skrift är lämpad för spridningen eller icke. Som motiv för sitt handlingssätt i detta speciella fall anger polisintendenten att "en privatperson uttryckte en önskan" därom. Samma privatperson ställde också erforderliga penningmedel till förfogande för bokköpet, varför — anger intendenten — "allmänna medel av något slag togs inte i anspråk". Nej det skulle nu ha fattats bara! Men har "privatpersonen" ersatt polisen för besväret? Hr Zetterquist nämner ingenting om vilken privatperson det är som bara genom att uttrycka en önskan om ett olaga förfarande kan få polisintendenten att verkställa det.

Polismyndigheterna kunde ha inskridit mot utpressning, då hade saken haft sin gång i lagliga former. Nu sitter man ohjälpligt snärjd i sina egna garn — en förnedrande syn.

Hur går det till att i ett hemligt kungligt brev föreskriva en framtida ändring av radions verksamhetssätt? frågar Handelstidningen (fp). Om radioverksamhetens nuvarande former, sådana de är reglerade i en icke hemligstämplad överenskommelse mellan kungl. maj:t och Radiotjänst, bereddes ju händelsevis riksdagen på sin tid tillfälle att yttra sig. Anses det psykologiska försvaret kräva riksdagsmans avstängande från upplysning?

Den nya mörketiden gör framsteg. För att få veta litet om Sverige och östhandeln bör man vända sig till Amerikanska ambassaden, och överenskommelsen om radion kunde bara röjas genom en indiskretion. Men kommittén för det psykologiska försvaret skildrar i glada färger hur öppet och förtroendefullt allt skall bli. Den går på som om den hade till uppgift att mörklägga själva mörkläggningen.

Civilförsvarets tjänstemannaförening har haft sitt första årsmöte i Stockholm. Föreningen bildades i juli i fjol och har nu 225 medlemmar. Vid årsmötet valdes förste byråinspektören E. Sahlin, Stockholm, till ordförande, förste byråinspektören F. Brinkhoff, Göteborg, till vice ordförande, assistent A. Malmström, Stockholm, till sekreterare och civilförsvarskommissarie S. Gärtner, Norrköping, till kassör.

Riksdagssammanträden

Onsdagen den 16 maj 1951

Första Kammaren kl. 11 f. m.
Andra Kammaren kl. 11 f. m.
Konstitutionsutsk. kl. 10 f. m. Obs.
Statsutsk. 2:a o. 4:e avd. kl. 10 f. m. Obs.
Bankoutsk. kl. 9.30 f. m. Obs.
Sammansatta Stats- o. 1:a Lagutsk. kl. 10 f. m. i Lagutsk. lokal. Obs.
Jordbruksutsk. kl. 9 f. m. Obs.
Första kamm. Beredn.-utsk. kl. 10 f. m.

Ohlin i radio:

LEVNADSKOSTNADERNA HEJDAS GENOM KREDITÅTSTRAMNING

— Det mest utmärkande för Sveriges ekonomiska läge är att priser och levnadskostnader stiger snabbare än de någonsin förr gjort under fredstid, framhöll professor Bertil Ohlin i ett radioanförande på tisdagen. Vi har alla känning av att det blivit dyrt att leva. Inflationen har blivit värre än man befarade. Levnadskostnadernas stegring från sommaren 1950 till nu ligger vid 13 procent, och man befarar att stegringen före årets slut skall komma i närheten av 20 procent. Lyssnarna förstår kanske att jag inte kan tillbakahålla kritik av regeringens sätt att sköta en av sina viktigaste uppgifter: vården av penningvärdet. Jag är inte ensam om att vara kritisk. Nyligen har LO vid överläggningar med regeringen intagit en hållning som måste innebära att inte ens LO — av vars stöd regeringen är helt beroende — hyser förtroende för den förda politiken och för det program som finansministern framlagt i riksdagen.

Klart är att prisstegringens häftighet till en del beror på att priserna stigit i utlandet. Sverige med sin omfattande utrikeshandel är mycket beroende av vad som sker på andra håll i världen. Men att prisstegringen i Sverige trots våra goda yttre förutsättningar blivit så kraftig i år beror bl. a. på att regeringen lagt sin ekonomiska politik så att utländska och inhemska prisstegringstendenser kommit på en gång i vinter och åstadkommit en i viss mån explosionsartad effekt.

Finansminister Sköld vill öka skattetrycket främst för att dra in köpkraft från skattebetalarna till det allmänna för att på så sätt minska efterfrågan på varor. På vårt håll invänder man att de nya skatterna höjer levnadskostnaderna och därför leder till att löntagare och andra under den kommande vintern begär höjda löner och inkomster.

När man på vårt håll föreslår en kreditåtstramning stöter detta på motstånd hos regeringen. Det är nämligen risk för att en sådan åtstramning kommer att medföra någon höjning av räntenivån. Kanske skulle obligationsräntan stiga från 3½ till närheten av 4 procent. Men det är också möjligt att en skicklig riksbankspolitik skulle kunna begränsa stegringen till ett par tiondelar och ganska snart återgå till nuvarande 3½ procents räntenivå för obligationer. Lägg här märke till en sak! Genom att inflationen bromsas hålls stegringen av byggnadskostnaderna och av de årliga fastighetskostnaderna tillbaka. Det blir alltså inte mycket, om ens något höjda hyror, genom denna kreditåtstramning. Och de totala levnadskostnadernas stegring hålls tillbaka.

Hr Ohlin kom därefter in på inflationen och sparandet.

När spararna förlorar på inflationen, vem är det då som förtjänar på att inflationen minskar t. ex. obligationernas realvärde? frågade han. Jo, först och främst staten. Därför har jag tagit upp tanken att staten skulle göra ett försök med s. k. värdefasta obligationer, vilkas avkastning stiger lika mycket som levnadskostnaderna. Då skulle också försäkringstagare och folk med långvariga bankinsättningar kunna få någon dyrtidskompensation när levnadskostnaderna stiger.

Det är högst önskvärt och behövligt att sparandet ökas både för att inflationen skall kunna hejdas och för att vi skall kunna bygga tillräckligt med bostäder. I folkpartiet har vi därför under flera år krävt särskilda skattelättnader åt spararna. Av statsfinansiella skäl är det endast mindre belopp per år och skattebetalare som kan premieras. De välsituerades sparande sker i sådana former att inflationens verkningar inte blir samma nackdel för dem som för småspararna.

Till sist manade folkpartiledaren till samling och samarbete:

Vi som arbetar i folkpartiet vill verka för en uppgörelse mellan de fyra demokratiska partierna kring en politik som hejdar prisstegringen och återställer förtroendet för penningvärdet samtidigt som skattetrycket blir måttligt!

Läroverkslärarnas lönefråga tas upp av regeringen i höst

Jag vill inte bestrida att läroverkslärarbanan bör göras ekonomiskt mera lockande, sade ecklesiastikministern i sitt svar på tisdagen på hr Andréns (h) interpellation. Lönefrågan kommer att behandlas av regeringen när tjänsteförteckningskommittén i höst blir färdig med sitt arbete.

Statsrådet trodde dock inte att lärarbristen kan avskaffas enbart genom höjda löner. Bristen beror inte i första hand på flykt från lärarbanan. Antalet nybörjare i de högre skolorna steg mellan 1944 och 1949 från 30.600 till 41.700 eller 36 procent, medan antalet ämneslärare ökade från 4.514 till 5.479 eller med 21 procent. Fortsatt expansion kommer att framtvinga även andra åtgärder för att bemästra lärarproblemet, bl. a. i folkskolan inbyggda realskolelinjer. I fråga om övre Norrland kanske extraordinära åtgärder måste vidtas. Hr Andrén menade att inte ens staten kan bortse från den gamla lagen om tillgång och efterfrågan, och hr Ohlon (fp) underströk att läroverken nu har ett underskott på 600 lärare, och inom två år beräknas bristen till 2.000. Har vi verkligen råd att ge våra unga en sämre utbildning än ungdomen får på andra håll i världen? Hr Bergh (h) ville ha stipendier på 1.500—2.000 kr. till universitetsstuderande som förbinder sig att under vissa år verka som lärare i särskilt svårrekryterade trakter.

Utredning om ökat underhåll åt frånskilda

Frågan om ökat underhåll till frånskild maka med anledning av dyrtiden ventilerades i ett interpellationssvar av justitieministern till fröken Ebon Andersson (h). Grunden till att en höjning i princip inte tillåts i gällande lag är den, sade statsrådet, att man ansett att en frånskild make bör nöja sig med den rätt mot andra maken som betingas av makarnas villkor vid tiden för skilsmässan. Dessa skäl kan emellertid knappast åberopas som argument mot att man om den underhållsskyldige själv blivit kompenserad just för penningvärdets fall skall kunna i motsvarande grad höja det förut bestämda underhållet till hans frånskilda maka. I realiteten innebär ju en sådan jämkning endast att man bibehåller status quo. Statsrådet meddelade att han redan innan interpellationen framställdes ordnat med en utredning i frågan inom departementet. Interpellanten hoppades på ett förslag till nästa riksdag.

Visering för kommunister

Statsministern besvarade hr Johanssons i Stockholm (k) interpellation om vägrad visering för tolv delegater till en kommunistisk konferens i Stockholm. Enligt utlänningskommissionen, som prövar varje ansökan individuellt, hade det visat sig omöjligt att få närmare upplysningar om delegaterna och om platserna för de möten ute i landet dit de också skulle resa. I den debatt som följde diskuterade statsministern och hr Johansson bl. a. en artikel i den ryska tidskriften Bolsjevik, som hr Erlander fann hetsande mot den svenska statsledningen. Hr Johansson tyckte inte man skulle fästa så stor vikt vid vad en rysk tidningskorrespondent i Sverige skriver. Hr Håstad (h) trodde det skulle skada fredsarbetet om Sverige görs till ett slags "Världens Hyde Park Corner". När hr Johansson erinrade om den Engdahlska Malmökonferensen, dit bl. a. tysken Franz Richter fått visum, sade hr Erlander att både kommunister och nazister får komma in i Sverige och behandlas enligt samma principer. Richter hade fått sitt visum av beskickningen i Köln, inte av utlänningskommissionen.

Svenska vägarna bland de sämre i Västeuropa

Så länge överkonjunkturen fortsätter är det inte möjligt att göra upp någon realistisk plan för en successiv ökning av investeringarna för vägnätets förbättring, sade kommunikationsministern i ett svar till hr Domö (h). Den nuvarande starka begränsningen av investeringarna kan dock inte utan stora olägenheter bibehållas under någon längre tid. Bilarnas större tyngd och hastighet ställer också krav på en standardhöjning. Han medgav att det svenska vägväsendet hör till "de sämre i Västeuropa".

Identifiering av barn. Inrikesministern förklarade i ett svar till fru Gärda Svensson (bf) att han inte ämnade vidta några åtgärder för identifiering av barn under krig förrän civilförsvarsstyrelsen är klar med pågående utredning. Denna väntas dock vara färdig i slutet av månaden.

Rektorerna. I ett svar till hr Arrhén (h) sade ecklesiastikministern, fröken Nygren, att hon ännu inte kunde säga om hon redan till nästa år kunde lägga fram förslag om arbetet på rektorsexpeditionerna. Hon sade sig dela sin företrädares uppfattning att rektorerna i största möjliga utsträckning bör befrias från rent administrativa göromål.

Försvarsdebatten i riksdagen kan väntas tidigast onsdagen den 23 maj. Statsutskottets utlåtande torde bli klart på fredag och kan bordläggas i kamrarna tidigast på lördag.

Onsdagens plena. Vid riksdagens arbetsplena kl. 11 på onsdagen står på föredragningslistan bl. a. treveckorssemestern, motionerna om lättnader i skattetrycket och statstjänstemännens pensionsålder.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
Telegramadress: Dagsnyheter.
Postgiro / 1616 (för annonser) nummer \ 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten. (Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Kihlberg.
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman.
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: Helge Heilborn

PRENUMERATIONSPRISER
A—Stockholmsupplagan

	Stor-Sthlms tidningsområde	övriga landet
Månad	kr. 5:75	kr. 5:50
Kvartal	„ 16:75	„ 16:—
Halvår	„ 33:—	„ 31:50

ANNONSPRISLISTA daterad 1/1 1951 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Sthlm.

Finnbåt avböjde hjälp, tog sig själv av grund

Den finska 700-tonnaren "Alca", som på måndagskvällen gick på grund vid Norra Käse, lyckades vid 17-tiden på tisdagen själv ta sig loss efter att ha kastat hela lasten över bord. Fartyget hade endast fått några obetydliga skador i botten och kunde fortsätta resan sedan man fiskat upp det mesta av den last man tvingats göra sig av med.

När "Alca", som förut hette "Skåne" av Skillinge, rände på grund på måndagskvällen gick ett stort antal trålare ut från Skillinge och erbjöd assistans liksom Röda bolaget. Finnen avböjde emellertid all hjälp. "Alca" är på väg från finsk hamn till Köpenhamn med last av stockar. (DN, Malmö.)

Jur. kand.-examen har avlagts i Lund av Ulf Alfredsson, ld.

Begär prover och offert från SOAB
Se vår monter på Plastutställningen i Mässhallarna, Lidingövägen 19, Stockholm
SVENSKA OLJESLAGERI AKTIEBOLAGET
GÖTEBORG 5. Tel. 27 20 00

Vilhelm Moberg vill bli åtalad

om tidningen Arbetarens utgivare blir åtalad för en artikel vars uppgifter helt och hållet bygger på Mobergs egen skrift

Fallet Krukmakaregatan
De försvunna polispapperens gåta
3:50
BONNIERS

HYLLOR

praktiska konstruktioner för kontor arkiv bibliotek laboratorier butiker privatinredn.

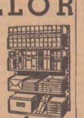

Sparrings Försäljningsavd.
Karlavägen 89 — Stockholm Ö
Tel. 67 38 50 - 67 76 75 - 67 76 81

En ATCO-klippt gräsmatta — en välklippt gräsmatta

ATCO motorgräsklippare är en engelsk kvalitetsprodukt — välkänd sedan många år tillbaka i Sverige.

ATCO motorgräsklippare kunna i år levereras i följande skärvidder: 14", 17", 28" och 34". De två största storlekarna levereras med åksits och trumla.

Specialutförande finnes för extra noggrann klippning såsom till golfbanor etc.

Begär pris och närmare upplysningar från

A/B MELICHAR-MASKINER
ESLÖV Tel. 1122, 1142
Avdelningskontor:
Kristianstad Tel. 101 18 — Kalmar Tel. 105 53

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.